

[Rimstad.]

efter min opfattelse sigte på helt andre forhold end dem, der angår den nævnte garantiydelse, for hvilken der i øvrigt gennem den afgiftsberigtigede salgspris allerede er erlagt en modydelse.

Jeg vil derfor gerne udbede mig lovens faders, den højtærede finansministers, eget syn på dette forhold, som er af overordentlig stor betydning for industrien. Administrationens synspunkt kender vi, og vi er også klar over, at den foreliggende afgørelse er søgt ændret igennem ankenævnet, men da dette delvis er rekrutteret fra administrationen, vil en vejledende udtalelse fra den højtærede minister som ansvarlig for fremkomsten af loven formodentlig have afgørende betydning for ankenævnets endelige stilling.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Den endelige administrative afgørelse af det ærede medlems spørgsmål vedrørende fastsættelsen af den værdi, hvoraf der skal betales almindelig omsætningsafgift, henhører under det i henhold til § 44 i lov om almindelig omsætningsafgift nedsatte nævn. Jeg kan oplyse, at det konkrete spørgsmål her vil blive behandlet af nævnet på et møde, som afholdes en af de første dage i september måned. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at foregribe begivenhedernes gang ved nu at udtale mig om betimeligheden af den, som det ærede medlem også siger, foreløbige afgørelse, som administrationen har ment at burde træffe.

Rimstad: Jeg takker den højtærede finansminister for svaret på det af mig stillede spørgsmål, selv om jeg må beklage, at det ikke lykkedes mig at få den højtærede finansminister personlig til at tage stilling til dette spørgsmål. Det bør jo ikke være sådan, at de love, som vi vedtager her i tinget, er uforståelige for os, som sidder og vedtager dem. Vi bør tage stilling til, om lovens enkeltheder er rette og rimelige, vi

bør ikke lægge ansvaret for lovens enkeltheder over på et nævn til fortolkning.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg skal blot gøre det ærede medlem opmærksom på, at man netop ved lovens vedtagelse var enig om, at der burde være et sådant nævn til afgørelse af den slags spørgsmål, og det er den fremgangsmåde, vi naturligvis anvender i spørgsmål som dette.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kai Moltke* til boligministeren:

„Mener boligministeren, at det er i overensstemmelse med de sidst vedtagne ændringer i lejeloven, når Værløse kommune har besluttet at ophæve den hidtil gældende lejerbeskyttelse og har bebudet ophævelse af den kommunale boligangvisning til næste år?

Falder Værløse kommunes boligforhold ind under bestemmelserne om bymæssige bebyggelser, der forudsætter en særstilling, hvor det gælder den reviderede lejelovgivning?“

Kai Moltke: Når jeg har ønsket at rejse denne sag fra Værløse kommune, er det først og fremmest, fordi der herinde må skaffes klarhed over, om det er tilladt at afskaffe huslejebeskyttelse og huslejestop også i kommuner med næsten 10 000 indbyggere, hvor tallet 6 000 er nævnt.

Jeg tager mit udgangspunkt i en dagsorden fra Værløse kommune, som holder møde i sognerådet i aften, og jeg anmoder om tilladelse til et kort citat:

„Da Værløse kommunes indbyggertal pr. 1. oktober 1955 var 5 372 og sognerådet ikke med to tredjedeles majoritet har vedtaget, at reglerne om huslejestop m. v. skal være gældende, vil det sige, at de nævnte regler ikke er gældende i herværende kommune efter 1. august 1962.“
Nu påtalte jeg i sin tid, at man ikke lod